

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118279391
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6118279391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobcu: Pro Wind Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Športová 26, Dunajská Streda, IČO: 36 226 181, zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Pekárom, so sídlom Krížna 44, Bratislava, proti žalovanej: Q.. V. R., Y. X.X.XXXX, E. R. XX, E., W. C., zastúpená Záhoráková & Partners, s.r.o., so sídlom Krasovského 13, Bratislava, IČO: 47 232 412, o zaplatenie 2.924,76 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 10C/48/2018 - 280 zo dňa 10.10.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 10C/48/2018 - 280 zo dňa 10.10.2019, potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II, rozsudkom č. k. 10C/48/2018-280, zo dňa 10.10.2019 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2.924,76 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 22.11.2017 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vzájomnú žalobu žalovanej v celom rozsahu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal, aby bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť mu 2.924,76 eur s príslušenstvom, titulom neuhradenia faktúry za vykonanie diela. Žalobu zdôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 16.11.2017 zmluvu o dielo č. XX/XXXX, predmetom ktorej bolo zhotovenie výplne stavebných otvorov (balkónové dvere), bližšie špecifikované v cenovej ponuke č. F.-XX-XXXX, podpísanej žalovanou. Dielo bolo vyhotovené na mieru a na základe osobitných požiadaviek žalovanej, cena bola dohodnutá na 5.924,76 eur a žalovaná uhradila dňa 11.10.2017 zálohu v sume 3.000 eur. Dielo bolo dokončené dňa 16.11.2017, kedy bol spísaný aj odovzdávací protokol s dodacím listom, ktorý žalovaná podpísala s tým, že dielo prevzala bez väd. Žalobca vystavil žalovanej faktúru so splatnosťou 21.11.2017 na sumu 2.924,76 eur, ktorú žalovaná neuhradila.

3. Súd prvej inštancie vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná dňa 26.6.2018 odpor, v ktorom uviedla, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a žiada ho zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako vzťah zo zmluvy o dielo, konkrétne v nej išlo o zhotovenie veci na zákazku, pričom skutkovo ustálil, že žalobca vypracoval na základe ohliadky stavby a zamerania stavebných otvorov dňa 3.10.2017 cenovú ponuku č.XX-XXXX dňa 4.10.2017, ktorú zaslal mailom p. E., stavbyvedúcemu na stavbe rodinného domu žalovanej, ktorý ho k zhotoveniu veci ako prvý oslovil a následne otec žalovanej K.Á. R. (zároveň

žalovanou splnomocnený zástupca), ktorý na stavbu dozeral, vykonal na tejto cenovej ponuke zmeny a požiadal o vypracovanie novej cenovej ponuky, a jej zaslal na meno žalovanej ako objednávateľa zákazky. Následne žalobca vypracoval dňa 9.10.2017 cenovú ponuku č. XX-XXXX, ktorú emailom zaslal dňa 11.10.2017 p. R.R. spolu s faktúrou na uhradenie zálohy v sume 3.000 eur a dňa 13.10.2017 splnomocnený zástupca žalovanej túto cenovú ponuku aj osobne podpísal, čím podľa súdu prvej inštancie prišlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie podotkol, že za prijatie návrhu na uzavretie zmluvy však možno v tomto prípade považovať aj uhradenie zálohy za vykonanie diela, nakoľko išlo o konanie, z ktorého možno vyvodíť súhlas s vykonaním zákazky na podklade cenovej ponuky, obsahujúcej náčrt zhotovenia diela. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že nikdy neprišlo k prijatiu cenovej ponuky č. XX-XXXX, a že ona bola v tom, že išlo o zhotovenie diela na základe cenovej ponuky č. XX-XXXX, keďže p. R. novú cenovú ponuku riadne podpísal, bol prítomný pri dodaní a zhotovení diela v dňoch 15.- 16.11.2017, kedy podpísal dodací list aj preberací /montážny/ protokol, a to bez akýchkoľvek pripomienok, či vyskytujúcich sa väd. Súd prvej inštancie tvrdenia žalovanej považoval za účelové, keďže ak by dodané a zhotovené dielo bolo vyhotovené či už v inej farbe, než bola objednaná, resp. s inými oknami, či dverami, splnomocnený zástupca žalovanej na to mal aj mohol žalobcu pri dodaní výrobku aj pri jeho zhotovení/osadení na stavbe upozorniť a rozdiely v cenových ponukách riadne zapísať v protokole. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná v konaní nepreukázala svoje tvrdenia, že p. E. bol jej zástupcom a podpísal cenovú ponuku zo dňa 4.10.2017 pod č. XX-XXXX, keďže podľa súdu prvej inštancie pán E. nikdy nepodpísal vyššie uvedenú cenovú ponuku a nebola podpísaná žiadnou zo strán sporu. Podľa súdu prvej inštancie žalovaná nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že k uzavretiu zmluvy došlo až pri zhotovení diela, že nemala ako spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa vopred so znením zmluvy o dielo. K tvrdeniu žalovanej, že žalobca namontoval dielo bez jej prítomnosti, súd prvej inštancie uviedol, že pri dodaní dielov aj pri zhotovení veci bol prítomný jej zástupca p. R., ktorý podľa dôkazov založených v spise podpísal dňa 15.11.2017 dodací list a dňa 16.11.2017 aj odovzdávací /montážny/ protokol, a to bez väd a pripomienok. Ďalej nepreukázala podľa súdu prvej inštancie ani tvrdenie, že cenová ponuka č. XX-XXXX jej bola podstrčená na podpis 16.11.2017 pri odovzdaní diela a dojednal ju žalobca s p. E.Š., súd prvej inštancie uvedené tvrdenia žalovanej považoval za účelové bez zjavného podkladu, či dôkazu, nakoľko žalovaná zároveň priznala svoju prítomnosť pri zhotovení diela a uvedenú cenovú ponuku nedoednal žalobca s p. E., ale s p. R.. Tvrdenie žalovanej, že dielo bolo zhotovené až dňa 20.12.2017, súd prvej inštancie tiež označil za zmätočné a nepodložené žiadnym dôkazom, pričom zdôraznil, že na iných miestach žalovaná priznala vykonanie diela dňa 16.11.2017. K tvrdeniu žalovanej, že cenovú ponuku XX-XXXX nikdy nepodpísala súd prvej inštancie uviedol, že cenovú ponuku podpísal dňa 13.10.2017 ňou splnomocnený zástupca p. R. a podotkol, že žalovaná na inom mieste zase tvrdí, že túto ponuku odsúhlasila, čím si zjavne protirečí. Tiež tvrdenie žalovanej, že zamestnanec žalobcu po dohode s p. E. zmenil farebný odtieň výrobku, považoval súd prvej inštancie za ničím nepodložené. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, že napriek námietkam žalovanej dodací list je podpísaný jej zástupcom p. R., ktorý aj do cenovej ponuky vykonal zásahy a aj podpísal novú cenovú ponuku. Tvrdenie žalovanej, že v zálohovej faktúre si všimla inú cenovú ponuku až po nejakom čase označil súd prvej inštancie za tvrdenie bez právneho významu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaná ani tvrdenie o prehnutí balkónových dverí v konaní nepreukázala a ani to, že uvedenú vadu mali zamestnanci žalobcu odstrániť dňa 11.1.2018, ale konateľ žalobcu im to zakázal. Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že v danom prípade nešlo o opakujúcu sa vadu, ale o vadu uplatnenú prvýkrát, navyše vadu odstrániteľnú, ktorú žalobca v súlade so zákonom vybavil bez zbytočného odkladu, pričom vychádzal z reklamácie uplatnenej u žalobcu dňa 15.1.2018, kedy bola žalobcovi doručená písomná reklamácia vyhotovená žalovanou dňa 11.1.2018, pretože len takúto reklamáciu podľa názoru súdu prvej inštancie je možné považovať za právne bezvadnú. Súd prvej inštancie poukázal na to, že vadný výrobok bolo potrebné dať vyrobiť v inom technickom prevedení, širšie rámy s výstužami a rohovkami, čo určite nejakú dobu trvá, preto súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca bol teda závislý aj od výrobcu profilov, čo nie je možné abstrahovať. Súd prvej inštancie podotkol, že na to, aby mohla žalovaná platne odstúpiť od zmluvy o dielo, bolo potrebné v zmysle všeobecného zákona a aj v zmysle zákona na ochranu spotrebiteľa splniť dve podmienky, a to vada by musela byť viackrát sa opakujúca, prípadne neodstrániteľná a súčasne jej reklamácia nevybavená bez zbytočného odkladu, max. v lehote 30 dní, čo sa v prejedávanom prípade nestalo. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že žalovaná odstúpila od zmluvy nedôvodne a navyše žalovaná odstúpila od potvrdenia o obsahu zmluvy č. XX/XXXX, síce nazvaného ako zmluva o dielo, v skutočnosti, ale o zmluvu o dielo v tomto prípade nešlo a od potvrdenia o obsahu zmluvy odstúpiť nie je možné. Súd prvej inštancie žalobcovi v jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal na doplatok ceny vykonaného diela aj s príslušenstvom,

pričom žalovaná nevykonala súčinnosť pri odstraňovaní reklamovanej vady, od zmluvy nedôvodne odstúpila a výrobok žalobcu demontovala, súd prvej inštancie nemohol zároveň vyhovieť jej vzájomnej žalobe, ktorou žiadala, aby zaviazal žalobcu vrátiť jej zálohu v sume 3.000 eur a zaviazal žalobcu povinnosťou prevziať od nej okná a dvere, ktoré na stavbe dodal a zrealizoval. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný petič na vrátenie si vzájomných plnení pri zrušení zmluvy (aj odstúpením od zmluvy) nenaformulovala procesne správne, keďže pri vrátení si vzájomne poskytnutých plnení ide vždy o povinnosť každej zo zmluvných strán vrátiť druhému čo od neho obdržal, teda povinnosť jedného vrátiť druhému poskytnuté plnenie a zároveň povinnosť druhého vrátiť prvému poskytnuté plnenie. Nemožno tieto povinnosti ukladať len jednému zo súdených subjektov, v tomto prípade to mal byť žalobca. Na základe uvedeného dôvodu súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovanej v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie uviedol, že neprijal návrh žalovanej na výsluch svedkov K. R., A. Q. S., a to z dôvodov, že jednak žalovaná aj napriek výzve neoznámila ich adresu, a jednak mal súd prvej inštancie za to, že predmetní svedkovia by k veci nevedeli uviesť žiadne relevantné skutočnosti a zároveň mal súd prvej inštancie listinnými dôkazmi za preukázané všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné pre vyriešenie súdnej veci aj bez výsluchu navrhnutých svedkov. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi okrem doplatku ceny diela aj úroky z omeškania, v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. č. 87/1995 Z.z. a skonštatoval, že žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry, teda dňa 22.11.2018. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca bol v celom rozsahu úspešný tak vo svojej žalobe, ako aj pri bránení sa voči vzájomnej žalobe žalovanej, preto mu súd priznal za oba úspechy 100% trov konania.

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, a namieta že jej súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP), že nevykonala ňou navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalovaná argumentuje, že súd prvej inštancie odmietol vykonať dôkazy spočívajúce vo vykonaní výsluchov svedkov, a to pána K. R. a I. Q.. A.. Q. S., keďže má za to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že pán R. bol jej splnomocnený zástupca, ktorý na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 9.5.2017 bol oprávnený ju zastupovať pri všetkých a akýchkoľvek právnych úkonoch, bol osobou, ktorá aktívne vystupovala v celej spornej veci v jej mene, preto nemala dôvod a ani nebola v žiadnom kontakte s pracovníkmi žalobcu a k veci tak nevedela nič podstatné pre sporové konanie uviesť. Žalovaná uviedla, že napriek skutočnosti, že v danom prípade boli spornými okolnosťami nielen samotný obsah dohodnutého diela, deň akceptácie cenovej ponuky, ale aj viacnásobné a opakované uplatňovanie vád diela (ku ktorej otázke sa mali vyjadriť K. R. a Q.. A.. Q. S.Á., ktorá bola prítomná pri odstraňovaní viacerých vád diela), ktoré napokon viedli k jej odstúpeniu od zmluvy, tak súd prvej inštancie aj napriek uvedenému odmietol vykonať výsluchy uvedených svedkov s odôvodnením, že by nevedeli uviesť žiadne relevantné skutočnosti k posudzovanému prípadu. Podľa názoru žalovanej je nevykonanie výsluchu K. R. vážnym pochybením súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho jej súd prvej inštancie bez náležitého odôvodnenia sťažil dôkaznú situáciu, a to do takej miery, že neuniesla dôkazné bremeno ohľadom dôvodnosti zániku zmluvy o zhotovení veci na zákazku platným a účinným odstúpením. Pri uvedenom poukázala žalovaná na skutočnosť, že odmietnutie vykonať výsluch K. R. súdom prvej inštancie z dôvodu jeho blízkeho príbuzenského vzťahu k žalovanej je v príkrom rozpore s nálezom Ústavného súdu SR (ÚS: 276/2014), ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 25Cdo/133/2011. Žalovaná poukázala na to, že v písomných podaniach, ale aj na pojednávaní dňa 10.10.2019, sa vyjadrila, že reklamovala viackrát dielo, či už vydutú parapetnú dosku, rozpadávajúcu sa montážnu penu, nefungujúce kľučky na dverách, ktoré sa objavili už v decembri r. 2017 (napr. mail W. C.Á. predložený žalobcom), a že tieto viacnásobné a v prípade ohnutých balkónových dverí aj opakované reklamácie realizoval pán R., a to spravidla ústnou formou (telefonicky). Podľa žalovanej je zjavné, že dielo dodané žalobcom vykazovalo opakované a viacnásobné vady a keďže sám žalobca sa k týmto reklamáciám písomne dňa 23.7.2018 vyjadril tak, že tieto nespochybnil a pre toto konanie ich považoval za irelevantné, nie je možné podľa nej dospieť k inému záveru, ako že žalobca od samého počiatku neodborne a nekvalitne vykonával objednané dielo. Podľa žalovanej súd prvej inštancie pochybil tým, že dospel k záveru, že jej reklamácia nebola uplatnená dňa 9.1.2018, ani dňa 11.1.2018, ale mala byť uplatnená až doručením písomnej reklamácie žalobcovi dňa 15.1.2018, pričom pri uvedenom vychádzal z pečiatky žalobcu, ktorá podľa nej nemá

žiadnu vypovedaciu hodnotu. Podľa žalovanej nesprávne zistenie skutkového stavu veci ohľadom uplatnenia jej reklamácie prostredníctvom zástupcu zo dňa 9.1.2018, v kontexte nesprávnej aplikácie zákonných predpisov súdom prvej inštancie, je podľa nej potrebné vnímať ako účelové a nezákonné prispôsobovanie skutkových tvrdení v záujme odôvodnenia záveru, že reklamácia mala byť žalobcom vybavená v tridsaťdňovej lehote a teda riadne a včas. Žalovaná opísala skutočnosti, ktoré podľa nej vyplývajú z hľadiska vzniku právneho vzťahu medzi ňou a žalobcom z vykonaného dokazovania. Žalovaná má za to, že písomná zmluva o dielo, ktorá mala byť medzi sporovými stranami uzatvorená dňa 16.11.2017 nepredstavuje písomné potvrdenie v zmysle ustanovenia § 632 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovanej z vykonaného dokazovania nie sú úplne zrejmé skutočnosti, kedy a akým spôsobom došlo k uzavretiu zmluvy o zhotovení veci na zákazku z jej strany, preto považuje za potrebné vykonať výsluch I. R.. Z obsahu emailovej komunikácie žalobcu s I. R. zo dňa strana 9.10.2017, ako aj z dokumentov podpísaných dňa 15.11.2017 a 16.11.2017 je podľa nej zrejmé, že žalobca si nijako nespĺnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali z ustanovenia § 3 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 10/2014“), najmä nebola upovedomená o možnosti odstúpenia od zmluvy podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 10/2014, a žalobca si nespĺnil ani povinnosti podľa ustanovenia § 18 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalovanej, aj keď z dôvodu ustanovenia § 7 ods. 6 písm. c) zákona č. 10/2014 nemala oprávnenie odstúpiť od zmluvy, neznamená to, že nemala právo odstúpiť od zmluvy podľa ustanovenia § 648 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru žalovanej nie je spornou skutočnosť, že došlo ku vzniku vady spočívajúcej v ohnutí balkónových dverí, ktorá bola reklamovaná telefonicky dňa 9.1.2018 prostredníctvom K. R., resp. najneskôr dňa 11.1.2018 mailom a ktorú skutočnosť potvrdzuje aj mail žalobcu zo dňa 11.1.2018, preto má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dátum uplatnenia tejto reklamácie, ak konštatoval, že k riadnemu a právne relevantnému uplatneniu reklamácie došlo dorúčením listu žalovanej žalobcovi dňa 15.01.2018. V tomto smere záver súdu prvej inštancie o tom, že si riadne uplatnila reklamáciu až listom doručeným zrejme poštou dňa 15.01.2018 nemá podľa žalovanej oporu ani vo vykonanom dokazovaní, ako ani oporu v právnych predpisoch. Na základe uvedeného žalovaná vo svojom odvolaní trvá na tom, že dielo reklamovala už dňa 9.1.2018 a najneskôr však dňa 11.1.2018. Žalovaná uviedla, že ak žalobca mailom zo dňa 22.1.2018 určil spôsob vybavenia reklamácie výmenou balkónových dverí, potom k samotnej výmene, a teda ich montáži ako spôsobu ukončenia reklamačného konania, malo dôjsť najneskôr dňa 8.2.2018, resp. dňa 10.2.2018 a pri úvahe súdu prvej inštancie, že reklamácia bola uplatnená dňa 15.1.2018, potom k montáži nových balkónových dverí by muselo dôjsť najneskôr dňa 14.2.2018. Podľa žalovanej z obsahu mailu zo dňa 14.2.2018 vyplýva, že k ukončeniu reklamácie dôjde v čase najskôr dňa 21.2.2018, čo predstavuje omeškanie s ukončením reklamácie takmer dvoch týždňov, pričom podotkla, že následne od uvedeného mailu až do mesiaca máj 2018 s ňou žalobca nekomunikoval, zostal pasívny a nijako ju nevyzval na prevzatie údajne zhotovených balkónových dverí. Žalovaná uviedla, že záver súdu prvej inštancie, že reklamácia bola vybavená riadne a včas, nielenže nemá oporu v ustanovení § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa, ale ani v záveroch ustálenej judikatúry (Krajský súd v Trnave sp. zn. 25Co/492/2015). Následne poukázala na to, že predpoklad neukončenia reklamácie riadne a včas vyplynul aj z mailu žalobcu zo dňa 22.1.2018, v ktorom žalobca uviedol, že predpokladaný termín dodania nových krídiel je cca 3 - 4 týždne, čo znamená 12.2.2018, resp. 19.2.2018, čiže po uplynutí zákonom stanovenej tridsaťdňovej lehote. Žalovaná uviedla, že z judikátu predloženého žalobcom v priebehu konania podľa nej vyplýva, že zákon o ochrane spotrebiteľa nerozširuje úpravu zodpovednosti za vady o právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy aj v prípade, že sa nejedná o záručnú vadu, resp. v prípade, že sa vôbec nejedná o vadu, a že i prípadné nevybavenie reklamácie v zákonnej tridsaťdňovej lehote nezakladá bez ďalšieho vznik nároku kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny a súd sa musí existenciou tvrdených väd zaoberať, tieto vyhodnotiť a posúdiť, či došlo zo strany kupujúceho k účinnému zrušeniu zmluvy. Podľa názoru žalovanej je s ohľadom na ustálenú judikatúru (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 4Co/287/2012, sp. zn. 4Co/144/2017) a s prihliadnutím na vykonané dokazovanie zrejmé, že dôvody zodpovednosti za vady diela boli v celom rozsahu naplnené a pritom závery súdu prvej inštancie sú presne opačné. Žalovaná vyjadrila nesúhlas aj so záverom súdu prvej inštancie, že aby mohla platne odstúpiť od zmluvy bolo potrebné splniť dve podmienky: vada by musela byť viackrát sa opakujúca, prípadne neodstrániteľná a súčasne jej reklamácia nevybavená bez zbytočného dokladu, max. v lehote 30 dní. Uvedený záver súdu prvej inštancie je podľa nej nielenže nelogický, ale najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa aj nesprávny; uplynutím reklamačnej doby sa totiž vada považuje za neodstrániteľnú. Žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne prihliadal pri posudzovaní reklamácie aj na predpoklady odôvodňujúce „predĺženie“ doby

ukončenia reklamácie spočívajúce v potrebe výroby vadného výrobku v inom technickom prevedení, širšie rámy s výstužami a rohovkami a závislosť žalobcu od výrobcu profilov, ktoré predpoklady však podľa jej názoru žiadne právne predpisy nepoznajú, keďže zákon o ochrane spotrebiteľa nestanovuje žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné predlžovať max. tridsaťdňovú dobu ukončenia reklamácie. Žalovaná má za to, že platným a účinným spôsobom odstúpila od zmluvy o zhotovení veci na zákazku listom zo dňa 12.3.2018. Tiež poukázala na obsahu listu zo dňa 12.3.2018, z ktorého podľa nej vyplýva, že jej cieľom a zámerom bolo zrušiť právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou, na základe ktorého jej žalobca dodal dielo definované v cenovej ponuke žalobcu označenej ako CP-17-0739 zo dňa 13.10.2017. Žalovaná uviedla, že v čase odstúpenia od zmluvy uhradila žalobcovi sumu 3.000,- eur, na vrátenie ktorej má nárok titulom odstúpenia od zmluvy a zároveň je povinná vrátiť dodané dielo, ktorej povinnosti sa nijako nebráni, keďže žalobcu osobitne vyzvala doporučeným listom na prevzatie diela a na ktorú výzvu žalobca nijako nereagoval. Podotkla, že vzájomnou žalobou sa domáhala uloženia povinnosti vrátiť sumu 3.000,- eur žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia, nároku, ktorý jej vznikol v dôsledku odstúpenia od zmluvy a zároveň sa domáhala uloženia povinnosti žalobcovi prevziať predmet diela. Žalovaná má za to, že vzájomná žaloba je v zmysle § 147 ods. 2 CSP prípustný a je procesne správnym spôsobom naformulovaná. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si žalovaná v odvolaní uplatnila aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že pokiaľ žalovaná má za to, že výsluchom p. R. by boli ozrejmenej sporné skutočnosti, konkrétne deň akceptácie cenovej ponuky č. F.-X-XXXX, tak táto skutočnosť podľa neho nie je v konaní spornou. Tiež opätovne uviedol, že z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že pán R. podpísal cenovú ponuku dňa 13.10.2017. Čo sa týka opakovaných reklamácií I. R., žalobca uviedol, že k uvedenému sa už podrobne vyjadril počas konania pred súdom prvej inštancie a zároveň v tejto súvislosti dal do pozornosti, že vada prehnutia balkónových dverí a rámov na prízemí, ktorá bola dôvodom pre odstúpenie od zmluvy nebola reklamovaná opakovane, ale len raz, pričom žalovaná nesúhlasila so spôsobom jej odstránenia. Žalobca podotkol odvolaciemu súdu, že predmetom konania je reklamácia písomne doručená žalobcovi dňa 15.1.2018, ktorú uznal, vybavil nad rámec reklamovanej vady a I. R.H. preukázateľne (mail zo dňa 14.2.2018) mu neumožnil osadiť reklamovaný výrobok so slovami, že jeho osadenie bude možné až po rozhodnutí právnikovi, t. j. nie je mu zrejmé, ako konkrétne by mala výpoveď p. R. prispieť k objasneniu skutkového stavu. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že žalovaná uviedla, že pán R. nedisponuje žiadnymi ďalšími písomnými dôkazmi, preto má žalobca za to, že celá jeho výpoveď by bola aj tak len v rovine ničím nepodložených tvrdení. K žalovanej predloženým rozhodnutiam súdov ohľadom zamietnutia vykonania výsluchu svedka len na základe jeho príbuzenského vzťahu, žalobca uviedol, že z predmetných rozhodnutí vyplýva, že príbuzenský vzťah nemôže byť jediným dôvodom pre zamietnutie vykonania výsluchu, pričom v tomto prípade však bol tento vzťah len podporným, nie však jediným dôvodom pre jeho zamietnutie. Čo sa týka výsluchu pani Q.. A. S., ktorá sa podľa žalovanej mala vyjadriť k farbe a výplni balkónových dverí, uviedol žalobca, že ak by dielo bolo vyhotovené v inej farbe, mal na to, I. R. upozorniť pri prevzatí diela formou zápisu v odovzdávacom protokole. V súvislosti s výsluchom pani Q.. A. S. dal žalobca do pozornosti odvolacieho súdu zásadu koncentrácie konania, keďže žalovaná navrhla jej výsluch až podaním jemu doručeným dňa 15.7.2019, čo znamená, že tento prostriedok procesnej obrany nebol zo strany žalovanej uplatnený včas. Žalobca uviedol, že aj sama žalovaná priznáva, že reklamované vady boli spravidla ústne, preto uvedené zostáva len v rovine nepreukázaných tvrdení. Ďalej žalobca podotkol, že aj v prípade, keby žalovaná preukázala existenciu väd, tie neboli dôvodom pre odstúpenie od zmluvy, keďže tým bolo nevybavenie reklamácie vady prehnutia balkónových dverí na prízemí, ktoré však nemalo podľa neho pôvod v zjavnej nekvalite práce tak, ako to žalovaná tvrdí, ale v nevhodne zvolenom profile, čo priznal a zároveň sa zaviazal dodať náhradné krídla a rámy dverí. Pokiaľ ide o samotné vybavenie reklamácie resp. dátum jej uplatnenia žalobca uviedol, že zotrúva na jeho doterajších tvrdeniach. Zároveň zdôraznil, že reklamovanú vadu uznal, vybavil, a to výrobou náhradných krídiel ako aj rámov dverí, ale bez relevantného odôvodnenia mu nebolo zo strany zástupcu žalovanej umožnené predmetné osadiť. Na základe uvedeného má žalobca za to, že dôvod na odstúpenie od zmluvy o dielo nevznikol. Podľa žalobcu konajúci súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v prejednávanej veci bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o dielo, pričom konkrétne išlo o zhotovenie veci na zákazku. Tiež sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že k uzavretiu zmluvy o dielo došlo akceptovaním návrhu žalobcu - cenovej ponuky č. F.-XX-XXXX, pričom prejav vôle žalovanej bol okrem iného zachytený uhradením zálohy za vykonanie diela. K tvrdenia žalovanej, že ju neupovedomil

o možnostiach odstúpenia od zmluvy a neinformoval o podmienkach a spôsobe reklamácie, ako aj tvrdenia, že si nesplnil svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. resp. § 649 Občianskeho zákonníka, tak tieto tvrdenia žalobca považuje za nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko žalobca má na svojej internetovej stránke riadne zverejnený reklamačný poriadok, ktorý obsahuje aj poučenie o možnosti odstúpiť od zmluvy, ako aj všetky informácie týkajúce sa uplatnenia reklamácie. K ďalšej časti odvolania žalovanej, kde sa venovala nedodržaniu 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie žalobca uviedol, že v tejto časti taktiež zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach. Nad rámec žalobca uviedol, že tak, ako to aj sama žalovaná priznala, v danom prípade išlo o vec zhotovenú podľa osobitných požiadaviek žalovanej, t. j. na mieru. Čo sa týka žalovanou predloženého rozhodnutia Krajského súdu v Trnave žalobca uviedol, že uvedené rozhodnutie nemožno považovať za ustálenú judikatúru, pričom zopakoval, že k reálnemu odovzdaniu diela (t. j. relevantnému vybaveniu reklamácie) zabránil zástupca žalovanej, ktorý mu bezdôvodne neumožnil osadiť náhradné krídla a rámy. K záverečnej časti odvolania žalovanej, kde sa venovala dôvodom zamietnutia vzájomnej žaloby, žalobca uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a poukázal pri uvedenom aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/115/2008, zo dňa 26.2.2009. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalovanej zamietol ako nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, a zároveň zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu uviedla, že s názorom žalobcu o bezpredmetnosti výsluchu žalovanou navrhovaných svedkov nesúhlasí. Výsluch p. R. je podľa nej podstatným a zásadným dôkazným prostriedkom ohľadom objasnenia sporných okolností súvisiacich nielen so samotným obsahom dohodnutého diela, ale aj akceptácie cenovej ponuky, viacnásobné a opakované uplatňovanie reklamácií väd diela. Zároveň výsluch p. S. je podľa nej dôležitý z dôvodu, že sa osobne zúčastnila pri prejednávaní reklamácií a rovnako pri uplatňovaní opakovanej reklamácie prehnutých balkónových dverí a rámov. Žalovaná podotkla, že výsluch uvedených svedkov je nevyhnutný okrem iného aj preto, že sa nemohla z dôvodu tehotenstva zúčastniť procesu objednávky diela, ani jeho početných reklamácií. Poukázala na rozpornosti vyplývajúce aj zo samotných vyjadrení žalobcu, napr. v písomnom vyjadrení zo dňa 16.8.2018, kde tvrdí, že zamestnanec žalobcu priniesol cenovú ponuku na stavbu, kde ju podpísal zástupca žalovanej po úhrade proforma faktúry ku ktorej, ale došlo dňa 12.10.2017. Zároveň poukázala na nezrovnalosti vo vyjadrení zo dňa 10.6.2019, kde žalobca uvádza, že cenovú ponuku poslal dňa 11.10.2017, ktorú následne p. R. podpísal dňa 13.10.2017 alebo faktúru ako daňový doklad žalobca vystavil k cenovej ponuke zo dňa 9.10.2017, čo je podľa žalovanej zase v rozpore s tvrdením žalobcu, že ponuku posielal dňa 11.10.2017. Podľa žalovanej sa žalobca mylí v jeho tvrdení, že predmetom konania má byť reklamácia písomne doručená žalobcovi dňa 15.1.2018, keďže podľa jej názoru predmetom súdneho konania je uplatnenie ústnej (telefonickej) reklamácie zo dňa 9.1.2018. Poukázala na to, že ak žalobca má za to, že reklamácia je uplatnená riadne, ak je doručovaná v písomnej podobe, potom takýto záver podľa nej nemá oporu v ustanovení § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako ani v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých spotrebiteľ sa môže domáhať svojich práv preukázateľným spôsobom, teda v akejkoľvek forme, ústnej osobne, telefonicky, nielen v písomnej. Dala do pozornosti odvolaciemu súdu, že skutočnosť, že p. R. v mene žalovanej reklamoval vady diela skôr, ako v písomnej podobe, ktorá mala byť žalobcovi doručená dňa 15.1.2018, nerozporuje ani samotný žalobca, keďže v písomnom vyjadrení zo dňa 23.12.2019 tvrdí, že ústnu, resp. telefonickú reklamáciu vady v prehnutí balkónových dverí a rámov na prízemí navrhol žalobca riešiť formou odstránenia časti montážnej peny a vyplnením medzery novou montážnou penou a vzhľadom na to, že žalovaná nemala súhlasiť s navrhovaným postupom, zamestnanec žalobcu, p. R., oznámil p. R.Č., aby zaslal riadnu písomnú reklamáciu, čo aj urobil listom zo dňa 11.01.2018. Z uvedeného podľa jej názoru vyplýva, že reklamácia bola uplatnená nie dňa 15.1.2018, ale najneskôr dňa 11.1.2018, kedy p. R. spracoval v písomnej podobe reklamáciu na pokyn zamestnanca žalobcu, p. R.. Žalovaná má za to, že len formou výsluchu môže preukázať opakovane uplatňované vady diela prostredníctvom p. R., ktoré boli realizované v ústnej, resp. telefonickej podobe. Zároveň opätovne poukázala na to, že neumožnením výsluchu p. R. v konaní súdom prvej inštancie, došlo k bezdôvodnému zamedzeniu účinného uplatňovania jej procesnej obrany v súdnom konaní a takéto konanie súdu prvej inštancie je vážnym pochybením, v dôsledku, ktorého súd prvej inštancie svojvoľne sťažil dôkaznú situáciu žalovanej do takej miery, že žalovaná objektívne nemohla uniesť dôkazné bremeno ohľadom doručovania reklamácie. K tvrdeniam žalobcu o tom, že reklamácia bola riadne vybavená uviedla, že nie je možné považovať za vybavenie reklamácie oznámenie žalobcu o tom, že má vyrobené náhradné krídla s tým, že môže dôjsť aj k výmene rámov, pričom realizácia je možná po uplynutí tridsaťdňovej reklamačnej doby. Podľa jej názoru, ak sa aj pán R. mal vyjadriť tak, že po uplynutí reklamačnej doby

nemá záujem o montáž nových náhradných krídiel a rámov dverí, nejde v uvedenom prípade podľa nej o odopretie súčinnosti ako si to mylne vykladá žalobca. Podľa žalovanej o odopretie súčinnosti by išlo vtedy, ak by do uplynutia tridsaťdňovej reklamačnej doby žalobca prejavil záujem odstrániť vady diela (montážou výrobku, nie zadaním výrobku do výroby) a žalovaná by neumožnila žalobcovi odstrániť vady diela napr. znepriístupnením priestoru, v ktorom by sa mala realizovať montáž výrobku. Žalovaná uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca k výmene výrobku by pristúpil až v týždni od 21.2.2018 do 23.2.2018, teda po uplynutí tridsaťdňovej zákonom stanovenej lehoty, a to bez ohľadu na to, či žalobca uznal prevzatie reklamácie dňa 15.1.2018 alebo tak, ako to bolo v skutočnosti dňa 9.1.2018. Podľa žalovanej žalobca zmätočne argumentoval tým, že nemala právo odstúpiť od zmluvy s poukazom na žalobcom nešpecifikovanú aktuálnu judikatúru súdov, nakoľko nemala existovať reklamovaná vada v čase odstúpenia od zmluvy, keďže sám žalobca uviedol, že vada diela existovala a teda v čase odstúpenia vada diela existovala a bola aj riadne reklamovaná a žalobcom uznaná. Poukázala na to, že tým, že žalobca nevybavil reklamáciu riadne a včas, reklamovaná vada diela sa zo zákona stala neodstrániteľnou a založila dôvod pre odstúpenie od zmluvy tak, ako to podľa nej vyplýva z dôvodovej správy k zákonu o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná aj na ďalej zotrváva na svojich argumentoch, ktoré prezentovala v odvolaní a argumentáciu žalobcu považuje za zmätočnú a rozpornú so skutkovým stavom veci v tej podobe, ako ho vyhodnotil súd prvej inštancie. Na záver žalovaná predložila Informáciu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 7.1.2020 o výsledku prešetrenia podania, z ktorej podľa nej vyplýva, že žalobca riadne nezaevidoval jej reklamácie a zmluva o dielo, ktorá mala byť uzatvorená medzi sporovými stranami je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Zároveň dala do pozornosti odvolacieho súdu, že kontrolný orgán konštatoval, že žalobca porušil zákon o ochrane spotrebiteľa, a preto tento výsledok bude posúdený Inšpektorátom SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj za účelom vyodenia postihu voči žalobcovi. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd neakceptoval argumentáciu žalobcu, ktorá je v rozpore nielen s princípmi logiky, ale aj právnymi predpismi a aby v celom rozsahu vyhovel jej odvolaniu.

8. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej opätovne uviedol, že obsah diela bol dohodnutý na základe upravenej cenovej ponuky č. XX-XXXX, ktorú splnomocnený zástupca žalovanej p. R. W.bdržal (mail zo dňa 11.10.2017) a dňa 13.10.2017 podpísal, čím došlo k akceptácii obsahu diela a uzatvoreniu zmluvy o dielo, pričom obratom bola uhradená aj faktúra na zálohu za vykonanie diela, čo rovnako evokuje súhlas zástupcu žalovanej s vykonaním diela špecifikovaného v predmetnej cenovej ponuke. Čo sa týka viacnásobných a opakovane uplatňovaných reklamácií žalobca zdôraznil, že vada - problém prehnutia balkónových dverí a rámov na prízemí, ktorá bola dôvodom pre odstúpenie od zmluvy nebola reklamovaná opakovane, ale len raz, pričom žalovaná nesúhlasila so spôsobom jej odstránenia, t. j. bolo jej odporúčané, aby reklamovala písomnou formou tak, ako aj nakoniec uskutočnila. K požiadavke žalovanej na vykonanie výsluchu pani S.Á. žalobca uviedol, že tá sa nezúčastnila ani pôvodnej obhliadky, na ktorej boli zamerané stavebné otvory a rovnako ani obhliadky dňa 19.1.2018, pričom žalovaná jej účasť na týchto úkonoch na jednej strane ani nepreukázala, a na strane druhej jej účasť na daných prehliadkach prvýkrát spomína až v podaní zo dňa 28.1.2020. Čo sa týka samotného procesu objednávky farieb okien, dverí a dverovej výplne žalobca uviedol, že počas konania jednoznačne preukázal, že p. R. s objednanou farbou súhlasil. Žalobca zdôraznil, že dôvodom odstúpenia od zmluvy nebola existencia ďalších (odstránených) väd, ale vada prehnutia balkónových dverí a prehnutia rámov na prízemí, keď táto vada sa neprejavila opakovane, ale len raz, pričom túto ústnu resp. telefonickú reklamáciu vady navrhol riešiť formou odstránenia časti montážnej peny a vyplnením medzery novou montážnou penou resp. formou výmeny tesnenia dverí, pričom s týmto postupom žalovaná nesúhlasila, preto bola vyzvaná na písomnú reklamáciu tejto vady, čo aj následne uskutočnila, a túto reklamáciu následne bezodkladne začal žalobca riešiť (obhliadka za účasti výrobcu profilov dňa 19.1.2018). K tvrdeniam žalovanej, že súd prvej inštancie bezdôvodne zamedzil účinnému uplatňovaniu jej procesnej obrany tým, že nevykonal výsluch I. R. žalobca uviedol, že žalovaná navrhla jeho výsluch prvýkrát v podaní, ktoré mu bolo doručené dňa 15.7.2019, pričom jeho účasť na pojednávaní dňa 10.10.2019 nezabezpečila a rovnako ani na predmetnom pojednávaní nevedela uviesť, čo konkrétne má svojou výpoveďou preukázať. K ďalšej časti vyjadrenia žalovanej, kde uviedla, že nie je možné považovať za vybavenie reklamácie jeho oznámenie o tom, že má vyrobené náhradné krídla s tým, že vymení aj rámy po uplynutí tridsaťdňovej reklamačnej lehoty, dal žalobca do pozornosti, že reklamovanú vadu uznal, a to mailom zo dňa 22.1.2018 o 10:29 hod., vybavil ju výrobou náhradných krídiel ako aj rámov, pričom znova zopakoval, že mu bez relevantného odôvodnenia nebolo zo strany p. R. umožnené uvedené osadiť. Čo sa týka informácie z Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie predloženej žalovanou, v ktorej kontrolný orgán zhodnotil, že uzatváranie zmlúv v obchodnoprávnom režime je v rozpore s predpismi o

ochrane spotrebiteľa (zmluva o dielo č. XX/XXXX zo dňa 15.11.2017 uzavretá podľa ustanovenia § 536 Obchodného zákonníka) žalobca uviedol, že tak, ako aj súd prvej inštancie uzavrel vo svojom rozhodnutí, že išlo o vzťah zo zmluvy o dielo, konkrétne v nej išlo o zhotovenie veci na zákazku, t. j. podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, teda samotné jeho pochybenie v označení písomného potvrdenia uzavretia zmluvy o dielo nemá v tomto konaní za následok jej neplatnosť.

9. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a s postupom podľa § 382 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne skutkovo ustálil, že žalobca ako zhotoviteľ a žalovaná ako objednávateľ uzavreli zmluvu o dielo, ktorej predmetom bolo zhotovenie a dodanie výplne stavebných otvorov (okná a dvere) na rodinnom dome žalovanej za pevnú cenu 5 924,76 eur. Zhotovením veci je výroba nového hmotného predmetu určeného objednávkou, ktorá vyjadruje individuálny charakter vecí. V posudzovanom prípade nebolo sporným, že v právnom vzťahu žalobca vystupoval ako podnikateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, takže práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu podliehajú nielen pod režim všeobecných ustanovení zmluvy o dielo (§ 631a nasl. Občianskeho zákonníka), osobitných ustanovení o zhotovení veci na zákazku (§ 644 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale taktiež pod právny režim zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov.

11. Podľa § 644 Občianskeho zákonníka, ak ide o zhotovenie veci na zákazku, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vec zhotovil, a povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie vecí. Z odovzdávajúceho protokolu zo dňa 15.-16. 11.2017 vyplýva, že žalovaná prevzala od žalobcu plastové dvere, okná, vonkajšie a vnútorné parapety bez väd. Obsah tohto protokolu svedčí o tom, že zmluvné strany považovali plnenie žalobcu dňom 16.11.2017 za dokončené. Ak mala žalovaná za to, že dielo nezodpovedá tomu, čo si objednala, nemala povinnosť takéto dielo prevziať. Protokolárnym prevzatím diela dala žalovaná najavo, že považuje ňou objednané dielo za zhotovené. Týmto okamihom žalobca umožnil žalovanej, aby fakticky užívala zhotovenú vec a tento deň je v podmienkach danej veci potrebné považovať za deň odovzdania zhotovenej veci žalovanej ako objednávateľke. Po prevzatí diela vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu diela. Údaje o tom, akým spôsobom bola v posudzovanom prípade určená cena diela správne ustálil súd prvej inštancie z listinných dôkazov, kde vo faktúre č. XXXXXXXX vystavenej dňa 11.10.2017 je uvedené, že žalovaná žalobcovi zaplatila na základe cenovej ponuky F.-XX-XXXX zo dňa 9.10.2017 istinu 3 000,-eur. Výška ceny 5 924,76 eur má základ v cenovej kalkulácii vystavenej žalobcom, ktorej vyčíslenie predchádzalo úhrade zálohy, a s ktorou kalkuláciou bola žalovaná oboznámená. So skutočnosťou prevzatia diela však nie je spojená len povinnosť objednávateľa zaplatiť cenu plnenia, ktorú povinnosť má objednávateľ aj keď sa na diele v záručnej dobe vyskytnú vady, ale táto skutočnosť je dôležitá aj preto, že od okamihu prevzatia diela patrí objednávateľovi právo zo zodpovednosti za vady podľa § 648 Občianskeho zákonníka, pretože od okamihu prevzatia diela začína plynúť záručná doba. Podľa § 648 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, je objednávateľ oprávnený požadovať bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný odstrániť vadu bez zbytočného odkladu.

12. Ďalšie práva objednávateľa a hlavne povinnosti dodávateľa diela vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu strán sporu stanovuje zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, z ktorého ustanovenia § 18 odsek 4 vyplýva, že ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu;) na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložitý technický zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Ak k prevzatíu predmetu reklamácie predávajúcim dôjde v neskorší deň, ako je deň uplatnenia reklamácie, tak lehoty na vybavenie reklamácie podľa tohto odseku začínajú plynúť odo dňa prevzatia predmetu reklamácie predávajúcim; najneskôr však od momentu, kedy predávajúci znemožní

alebo zabráni prevzatie predmetu reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

13. Podľa § 2 písmeno m/ zákona č. 250/2007 Z. z. sa na účely tohto zákona vybavením reklamácie rozumie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

14. V preskúmvanej veci nebolo sporným, že na balkónových dverách došlo ku vzniku vady spočívajúcej v ich ohnutí. Skutkové zistenie ohľadom vytknutia tejto vady a uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady súd prvej inštancie ustálil z listu žalovanej zo dňa 11.1.2018, doručený žalobcovi dňa 15. 1.2018, pričom mal ale skutkovo ustálené, že sa tak stalo na výzvu žalobcu, ktorá predchádzala listu žalovanej vyhotoveného dňa 11.1.2018. Žalovaná tvrdila, že predmetnú vadu reklamovala ústne dňa 9.1.2018. Vierohodnosť tohto tvrdenia podporujú upomienky žalobcu adresované žalovanej na zaplatenie ceny diela zo dňa 24.1.2018 a zo dňa 31.1.2018, v ktorých žalobca žalovanú ubezpečuje, že reklamáciu zo dňa 9.1.2018 rieši, a vadné diely na stavbe budú vymenené. Podľa upomienky zo dňa 24.1.2018 sa tak malo stať do 30 dní. Keďže výsledky dokazovania v danej veci neodôvodňujú záver, žeby ku dňu 24.1.2018 prebiehalo medzi stranami iné reklamačné konanie, ako reklamačné konanie spojené s vadou ohnutia balkónových dverí, nie je možné ako správny vyhodnotiť záver súdu prvej inštancie, že reklamačné konanie začalo až dňom 15.1. 2018, pretože až vtedy žalovaná reklamáciu označenej vady oznámila písomnou formou. Občiansky zákonník a ani zákon č. 250/2007 Z. z. pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady písomnú formu nepredpisuje, takže sa môže urobiť aj ústne. Označená vada nebola prvou vadou, ktorá sa vyskytla na celkovom dodanom plnení, medzi stranami konania nebolo sporným, že žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu ústne reklamovala pred výskytom označenej vady aj vadu vydutia parapetu, vadu montážnej peny, ktoré vady na základe ústnej reklamácie žalobca aj odstránil, čo v podmienkach danej veci znamená, že ústna reklamácia bola relevantným spôsobom začatia reklamačného konania v spotrebiteľskom právnom vzťahu týchto účastníkov. Skutočnosť, že sporná vada by nebola predmetom reklamácie zo dňa 9.1.2018, že išlo o inú vadu, bol povinný žalovaný osvedčiť predložením potvrdenia vystaveného pre žalovanú o tom, kedy vadu podľa reklamácie zo dňa 9.1.2018 uplatnila a ako ju vybavil (§ 649 OZ, § 18 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.). Pri absencii takéhoto dôkazu a spornosti dátumu uplatnenia vady ohnutia balkónových dverí sa odvolací súd nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že reklamačné konanie začalo až dňa 15.1.2018, a má za to, že žalovaná právo zo zodpovednosti za vadu balkónových dverí spočívajúcu v ich ohnutí, relevantným spôsobom uplatnila dňa 9.1.2018. Žalobca nakoniec skutočnosť, že žalovaná vadu spočívajúcu v ohnutí balkónových dverí reklamovala skôr ako dňa 11.1.2018 ani nerozporuje, pričom jeho tvrdenie, že na reklamáciu reagoval pred dňom 11.1.2018 riešením odstránenia časti montážnej peny a vyplnením medzery novou montážnou penou zostalo v konaní nepreukázané.

15. Ustanovenie § 19 odsek 4 zákona č. 250/2007 Z. z. upravuje v rámci povinností dodávateľa plnenia v spotrebiteľských vzťahoch lehoty na rozhodnutie o reklamácií, vrátane sankcie za oneskorené vybavenie reklamácie. Vada na mieru vyrobených balkónových dverí, zabudovaných do rodinného domu, spočívajúca v ich ohnutí, je vadou, ktorá nepochybne ohrozuje ich otváranie. Charakter označenej vady na takejto veci (ohýbanie na mieru vyrobených balkónových dverí zabudovaných do stavby) pre jej odstránenie do stavu bezvadnosti vyžaduje technické zhodnotenie stavu a vady zabudovaných balkónových dverí, zistenie príčiny tejto vady, čo odôvodňuje v danej veci predĺženie lehoty na určenie spôsobu vybavenia reklamácie aj na lehotu najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Na základe odborného posúdenia vady, ktoré sa uskutočnilo aj za účasti zástupcu žalovanej z výsledkov dokazovania v danej veci vyplýva, že žalovaná sa so žalobcom dňa 23.1.2018 dohodla na bezplatnom odstránení vady vyrobením a dodaním nových balkónových dverí a rámu (mailová komunikácia strán sporu, č. I. spisu - 183, žalovaná žiada „vymeňte balkónové dvere aj rám“). Týmto dňom potom došlo medzi stranami k určeniu spôsobu vybavenia reklamácie, podľa ktorého si žalovaná uplatnila u žalobcu bezplatné odstránenie vady diela jeho výmenou. Právo zvoliť spôsob a technológiu výmeny vadnej veci za vec bezvadnú prislúcha dodávateľovi plnenia. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca časové podmienky pre určenie spôsobu vybavenia reklamácie žalovanej podľa ustanovenia § 19 odsek 4, veta prvá dodržal, žalovaná sa v zákonnej lehote dozvedela akým spôsobom bola jej reklamácia vybavená. Výroba individuálnych balkónových dverí a rámu pre ich osadenie na rodinnom dome odôvodňuje faktické vybavenie reklamácie v lehote dlhšej ako ihneď (§ 19 odsek 4, veta druhá zákona č. 250/2007 Z. z.), nakoľko takéto plnenie je náročnejšie na čas. Keďže žalobca mailovou komunikáciou zo dňa

14.2.2018 žalovanú vyzval na prevzatie opraveného plnenia, osadenie vyrobených dverí a rámu v dňoch 21.2.2018 až 23.2.2018, ktoré plnenie žalovaná neumožnila, stala sa reklamácie žalovanej týmto dňom fakticky vybavenou. Stalo sa tak v zákonnej lehote 30 dní, pretože túto v podmienkach danej veci nie je možné počítať odo dňa 9.1.2015, ktorý bol dňom podania reklamácie, ale až odo dňa určenia spôsobu vybavenia reklamácie dňa 23.1.2018. Opačný výklad by bol v rozpore so zmyslom a účelom ustanovenia § 19, veta prvá zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý len pre určenie spôsobu vybavenia reklamácie v prípade zložitejšieho zhodnotenia stavu výrobku oprávňuje tento spôsob určiť v lehote do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie, ktorý okamih potom logicky v takýchto prípadoch nemôže splynúť s lehotou určenou v ustanovení § 19 veta druhá zákona č. 250/2007 z. z., podľa ktorého vybavenie reklamácie nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že k ukončeniu reklamačného konania malo dôjsť najneskôr dňa 10.2.2018, ktorý deň mal byť dňom faktického vybavenia reklamácie výmenou vecí, potom jej námietka spočíva v nesprávnej interpretácii označeného ustanovenia. Z uvedeného potom pre danú vec vyplýva, že žalobca v danej veci zákonné (maximálne) lehoty na vybavenie reklamácie voči žalovanej neporušil a odstúpenie žalovanej od zmluvy zo dňa 12.3.2018 pre nevybavenie jej reklamácie v zákonom stanovenej lehote nie je dôvodné. Účinky odstúpenia od zmluvy strán sporu nemôže založiť ani tvrdenie žalovanej uvedené v odstúpení od zmluvy zo dňa 12.3.2018, podľa ktorého od zmluvy odstupuje aj pre opakované prejavenie sa väčšieho počtu väd, pretože pre opodstatnenosť uplatnenia tohto dôsledku zodpovednosti za vady je podstatné, aby žalovaná preukázala naplnenie skutkovej podstaty predpokladanej v ustanovení § 648 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktoré dáva objednávateľovi právo na zrušenie zmluvy pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. V konaní nebolo sporným, že pred reklamáciou vady ohýbania balkónových dverí žalovaná reklamovala na dodanom plnení u žalobcu aj iné vady, ktoré ale žalobca ku dňu reklamácie ohýbania dverí odstránil, teda vada ohýbania balkónových dverí bola v poradí poslednou reklamovanou vadou. Za stavu výskytu tejto poslednej vady mala žalovaná v zmysle § 648 Občianskeho zákonníka možnosť zvoliť si, či bude realizovať právo podľa § 648 odsek 1 Občianskeho zákonníka na bezplatné odstránenie vady, alebo právo na zrušenie zmluvy, pri splnení podmienky, že sa na balkónových dverách opätovne vyskytla po oprave vada, alebo pre väčší počet väd na plnení, pre ktoré nemohla vec riadne užívať. Vzhľadom na to, že si zvolila spôsob odstránenia vady ohýbania balkónových dverí spôsobom bezplatnej opravy vady, bola žalovaná touto voľbou viazaná a z dôvodu aj prípadného naplnenia skutkovej podstaty ustanovenia § 648 odsek 2 Občianskeho zákonníka už pre výber voľby opravou veci nemohla od zmluvy odstúpiť, voľbu už nemôže dodatočne meniť. Z uvedených dôvodov žalovanej nevzniklo voči žalobcovi právo na vrátenie ceny zhotoveného diela v dôsledku zrušenia zmluvného vzťahu, ktoré žiadala priznať vzájomnou žalobou a žalobca sa dôvodne voči žalovanej domáha zaplatenia ceny diela.

16. Odvolací súd nezdieľa názor žalovanej, že pre zistenie rozhodujúcich skutočností bolo potrebné vykonať dôkazy výsluchom svedkov K. R. A. Q. S.. Súd prvej inštancie mal pre svoje rozhodnutie dostatok dôkazov, z ktorých čerpal skutkové zistenia. Tieto zistenia vyplývajú z vykonaných listinných dôkazov, ktorých obsah strany sporu nespochybňovali, a ktoré dokumentujú priebeh vzniku zmluvného vzťahu strán sporu, uplatňovanie práv žalovanej zo zodpovednosti žalobcu za vady, ako aj uplatnenie konkrétneho nároku z vadného plnenia, a odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že tieto zistenia nebolo potrebné hodnotiť cez výpoveď svedkov. Súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy, je však povinný pokiaľ dôkazným návrhom nevyhovie, vysvetliť z akých dôvodov tieto nevykonal, ktorú povinnosť súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí splnil.

17. Pokiaľ žalovaná namieta, že zo strany žalobcu nebola poučená o povinnosti odstúpiť od zmluvy podľa zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytnutí služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku odvolací súd prednáša, že predmetné poučenie je spojené s právom spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy bez udania dôvodu, pričom podľa tohto zákona ale spotrebiteľ týmto spôsobom nemôže odstúpiť od zmluvy v prípade, ak ide o predaj tovaru zhotoveného podľa osobitných požiadaviek spotrebiteľa, tovaru vyrobeného na mieru alebo tovaru určeného osobitne pre jedného spotrebiteľa (§7 ods. 6, písm. c/).

18. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti postupoval odvolací súd podľa § 387 odsek 1 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov

odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).